

BÀI HỌC 10

KINH THÁNH VÀ NHỮNG LỜI BÁO TRƯỚC CHO TƯƠNG LAI

CÂU GỐC: “Chúng tôi cùng tin lời các đấng tiên tri chắc chắn hơn, anh em nên chú ý lời đó, như cái đèn soi sáng trong nơi tối tăm, cho đến chừng nào ban ngày lộ ra, và sao mai mọc trong lòng anh em.” (2 Phi-e-rơ 1:19).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ê-sai 53:1–12; Đa-ni-ên 7:13, 14; 2 Phi-e-rơ 1:16–20; Ma-thi-ơ 17:1–6; 2 Ti-mô-thê 3:15–17.

Chúng ta tiếp tục học các thư của sứ đồ Phi-e-rơ. Qua các lời trong thư ông, chúng ta thấy một điểm rất tò mò: ông rất xác tín về những điều mình tin.

Phi-e-rơ đã là một nhân chứng sống về “Chúa Giê-su Christ của chúng ta” (2 Phi-e-rơ 1:16). Không phải các tín đồ thời ông hay những người của tương lai như chúng ta đã từng đi theo, sống với Chúa và chứng kiến sự thương khó và sự sống lại của Ngài như Phi-e-rơ đã trải nghiệm. Vậy, lý do nào đã làm Phi-e-rơ đoán chắc về những điều ông tin? Bởi vì đức tin ông đặt trên nền tảng của lời các đấng tiên tri (câu 19). Phi-e-rơ học Kinh Thánh. Ông dò tìm những lời chứng của các tiên tri về Đức Chúa Giê-su là ai. Các lời tiên tri là những sứ điệp đặc biệt mà Đức Chúa Trời gửi tới cho con dân Ngài. Lời tiên tri báo trước về những việc tương lai. Chắc chắn những lời tiên tri mà Phi-e-rơ nói ở đây cũng cùng là những lời tiên tri mà Đức Chúa Giê-su đã dùng để chỉ chính Ngài (Ma-thi-ơ 26:54; Lu-ca 24:27). Nếu Đức Chúa Giê-su và sứ đồ Phi-e-rơ đã xem Kinh Thánh là một nguồn quan trọng, thì chúng ta cũng phải làm vậy mà thôi.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU TRONG CỤU ƯỚC

Đọc Thi thiên 22; Ê-sai 53:1-12; Xa-cha-ri 12:10; Xa-cha-ri 13:7; Giê-rê-mi 33:14, 15; và Đa-ni-ên 7:13, 14. Các lời tiên tri này trong Cựu Ước báo trước nhiều điều về Đức Chúa Giê-su. Các điều nào chúng ta học biết về Ngài?

Trong 1 Phi-e-rơ 1:10-12, Phi-e-rơ bảo đảm với các người đọc thư ông rằng họ có một chỗ đặc biệt trong lịch sử của sự cứu rỗi. Tại sao? Các tiên tri của thời Cựu Ước nói về những điều họ không thấy, họ chỉ nói với những gì đang xảy ra trong thời đại của họ. Nhưng điều quan trọng nhất mà các sứ điệp của họ nói đến đã không xảy ra cho đến khi có sự xuất hiện của Đấng Christ.

Các đấng tiên tri nói về những điều không xảy ra liền, mà các điều ấy, mãi cho đến thời kỳ mà các đấng giả của ông Phi-e-rơ sống mới xảy ra. Ông Phi-e-rơ nói về mình và những người giảng đạo đồng thời với mình là những người đã tiếp nhận được lẽ thật từ “các đấng (tiên tri) ấy, (và họ) đã được tỏ cho rằng chẳng phải vì mình, bèn là vì anh em mà truyền ra những điều đó,... bởi những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống” (1 Phi-e-rơ 1:12). Như vậy Phúc âm đã giảng ra cho mọi người. Kết quả là họ biết được sự thật về sự thương khó của Đấng Christ, về Ngài đã chết trên thánh giá. Và họ biết nhiều chi tiết hơn các tiên tri ngày trước biết. Dĩ nhiên các tín đồ của thời ông Phi-e-rơ phải chờ đến “sự vinh hiển sẽ theo sau” (1 Phi-e-rơ 11). Phần đầu của các lời tiên tri đã ứng nghiệm, nên chúng ta biết chắc phần sau cũng sẽ đến chắc chắn.

Các lời hứa nào của Kinh Thánh đã ứng nghiệm trong cuộc đời bạn? Còn các lời hứa nào bạn vẫn chờ đợi cho xảy đến? Các lời hứa ấy có nghĩa gì với bạn. Làm sao bạn có thể nắm chặt các lời hứa ấy, cho dầu trong những lúc khó khăn?

CÁC NHÂN CHỨNG CỦA NÉT ĐẸP VÀ SỰ CAO QUÍ HOÀNG TỘC

Đọc 2 Phi-e-rơ 1:16-18. Còn những chứng cứ nào khác mà ông Phi-e-rơ nói rằng vì có đó mà ông có đức tin nơi Đức Chúa Giê-su?

Các kinh nghiệm của đức tin của Phi-e-rơ đã được ghi lại trong bốn sách Phúc Âm. Các sách ấy ghi lại cuộc đời của Đức Chúa Giê-su nơi trần thế từ khi Ngài sinh ra cho đến lúc Ngài chết, sống lại và về trời. Phi-e-rơ hiện diện trong những năm tháng Đức Chúa Giê-su hành đạo, và chúng kiến phép lạ đầu tiên Chúa làm cho đến lúc Ngài sống lại từ kẻ chết.

Trong 2 Phi-e-rơ 1:17, 18, Phi-e-rơ chú trọng đến một việc đã xảy ra. Đó là một việc chính mắt ông chứng kiến. Đó là việc gì? Việc này mang ý nghĩa đặc biệt nào?

Một sự kiện đặc biệt mà chính Phi-e-rơ thấy tận mắt. Đó là sự biến hình của Đức Chúa Giê-su. Hóa hình hay biến hình là sự chuyển thể từ một thân xác này trở thành một thể khác. Một lần Đức Chúa Giê-su đã đưa ba người môn đồ của Ngài là Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng để lên một đỉnh núi đặng cầu nguyện (Lu-ca 9:28). Tại đó, Đức Chúa Giê-su đã chuyển thể ngay trước mắt họ. Gương mặt của Ngài ngời chiếu, và y phục Ngài chuyển sang một màu trắng toát (Ma-thi-ơ 17:2; Lu-ca 9:29). Và rồi Đức Chúa Giê-su không chỉ có một mình mà họ thấy hai nhân vật khác nữa là ông Môi-se và ông Ê-li. Rồi một giọng nói từ trời phán, “Nầy là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường; hãy nghe lời Con đó!” (Ma-thi-ơ 17:5).

Ông Phi-e-rơ đã chứng kiến nhiều phép lạ phi thường trong thời gian đi theo Chúa. Nhưng sự kiện này là một điều ông không bao giờ quên và nó ghi khắc trong lòng ông. Sự biến hình cho Phi-e-rơ và hai bạn thấy Đức Chúa Giê-su đích thực là con Đức Chúa Trời, và chính Chúa có một mối tương giao rất mật thiết với Cha Ngài.

Hãy nghĩ đến một sự kiện nào đó mà nó đã ghi khắc đậm nét trong cuộc sống tâm linh và đức tin của bạn. Sự kiện đó là gì, và nó đã làm gì cho bạn? Sự kiện ấy ngày nay có ảnh hưởng gì trong lòng bạn không? Tại sao bạn nghĩ nó đã có một ảnh hưởng mạnh như vậy?

SAO MAI MỘC TRONG LÒNG CHÚNG TA

Đọc 2 Phi-e-rơ 1:19 thật kỹ lưỡng. Ông Phi-e-rơ muốn nói một điều rất quan trọng, cho cả chúng ta trong thời đại này?

Ánh sáng và sự tối tăm là một biểu tượng được nhắc đến nhiều lần và nhiều nơi trong Kinh Thánh. Lời ông Phi-e-rơ nói đây căn dặn chúng ta phải học và đi theo lời Kinh Thánh cho đến ngày Đức Chúa Giê-su hồi lai. Chúng ta là những con người bất toàn, phạm tội và chúng ta sống trong một thế giới bất toàn và tối tăm Chúng ta cần phải nhờ quyền năng của Đức Chúa Trời để hướng dẫn chúng ta ra khỏi tối tăm và bước vào nơi có ánh sáng. Và ánh sáng ấy là Đức Chúa Giê-su.

Sứ đồ Phi-e-rơ chỉ cho các độc giả của ông đến một mục đích. Mục đích ấy rất rõ ràng. Trong bản dịch Kinh Thánh của New King James (NKV), câu 19 này được dịch là “ngày Đức Chúa Giê-su đến”. Các bản Kinh Thánh khác dịch là “chừng nào ban ngày lộ ra” hay là lúc bình minh huy hoàng. Tất cả các ý này đều nói về sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su. Và thật vậy, ngày Chúa hồi lai là mục đích của hết thầy chúng ta, những ai tin Ngài. Sao mai mọc trong lòng anh em tức là Đức Chúa Giê-su đã ngự trong lòng chúng ta. Sao Mai chỉ về Đức Chúa Giê-su (Khải huyền 2:28; 22:16). Và có Sao Mai mọc trong lòng chúng ta là một biểu tượng rằng chúng ta phải có Chúa, để cho Chúa ảnh hưởng đời sống mình thì chúng ta mới trải nghiệm được thể nào là có Đấng Christ trong đời mình. Đấng Christ phải là trung tâm điểm của cuộc sống chúng ta.

Làm thế nào trong việc học lời Kinh Thánh của riêng cá nhân bạn giúp bạn biết Đức Chúa Giê-su nhiều hơn?

NHỮNG LỜI TIÊN TRI CHẮC CHẮN

Đọc 2 Phi-e-rơ 1:19-21. Các lời tiên tri nào ông Phi-e-rơ nhắc đến trong các câu này? Ông có ý gì khi nói rằng không một lời tiên tri nào trong Kinh Thánh “đã giải nghĩa theo ý riêng của người tiên tri cả”?

Sứ đồ Phi-e-rơ nói rõ rằng niềm tin Cơ Đốc không dựa trên những câu chuyện khéo léo do người đặt ra (2 Phi-e-rơ 1:16), hay đến từ ý riêng của một người nào cả (câu 20). Hội thánh trong Tân Ước đã tăng trưởng cùng nhau và nghiên cứu Lời Chúa với nhau. Ông Phi-e-rơ cảnh cáo cách học Kinh Thánh mà trong đó người tín đồ chệch lạc và chống đối mọi lẽ thật hay ánh sáng đến từ cộng đồng các tín đồ hay các hội thánh. Khi cùng làm việc với nhau, chúng ta cùng tăng trưởng với nhau trong cùng cộng đồng. Bởi vì Đức Thánh Linh hoạt động trong cộng đồng ấy và với các cá nhân trong ấy. Nhờ vậy, lẽ thật được chia sẻ, mài nhọn, và có hiệu lực hơn. Nhưng giả thử có một ai đó làm việc một mình và từ chối không nhận lời khuyên răn của những người trong hội thánh. Người ấy sẽ có nhiều cơ hội để hiểu sai, nhất là khi phải hiểu những lời tiên tri.

Trong các câu kế tiếp, chúng ta sẽ thấy lý do nào mà ông Phi-e-rơ phải nhắc đến các điều này. Ông viết cho tín đồ khắp nơi vì trong vòng họ có những “tiên sư giả” và “giáo sư giả” (2 Phi-e-rơ 2:1). Ông thúc giục các anh em tín hữu hãy cùng nghiên cứu Kinh Thánh và mang giảng giải của mình ra trình bày với hội thánh và cùng nhau hiệp ý thảo luận để hội thánh cùng chấp thuận với nhau. Bởi vì đã có nhiều người đi lạc sai với lẽ thật vì họ đã tự học riêng và từ chối không nghe lời khuyên của một hội thánh được hướng dẫn bởi Đức Thánh Linh. Đi sai lạc sự dạy dỗ là một sự nguy hiểm trong thời sứ đồ Phi-e-rơ, mà cũng trong ngày nay nữa.

Tóm lại, tại sao việc mở lòng nghe sự khôn ngoan và dạy dỗ của hội thánh lại là một điều rất quan trọng? Đồng thời, chúng ta phải giới hạn việc mình cứ chịu thua và chịu vâng phục theo người khác như thế nào?

KINH THÁNH TRONG ĐỜI SỐNG CHÚNG TA

Chúng ta đã thấy, sứ đồ Phi-e-rơ xem Kinh Thánh là cao trọng. 2 Phi-e-rơ 1:19-21 cho thấy Kinh Thánh rất quan trọng trong đời sống người tín giáo. Ông nói rằng những lời viết trong Kinh Thánh không phải là tư tưởng của loài người, bèn là bởi sự soi dẫn do nơi quyền năng của Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh “hướng dẫn” các tiên tri những lời họ phải nói.

Đọc 2 Ti-mô-thê 3:15-17. Các câu này giúp chúng ta thấy sự quan trọng của Kinh Thánh cho đời sống mình là thế nào? Các câu này hỗ trợ cho chân lý được ghi lại trong 2 Phi-e-rơ 1:19-21 như thế nào?

Chúng ta hãy xem ba điểm mà sứ đồ Phao-lô nói Kinh Thánh hữu ích như thế nào:

Đạy lẽ đạo: Giáo lý là sự dạy dỗ của hội thánh. Mỗi giáo lý phải đặt Đấng Christ là trung tâm điểm. Và mọi giáo lý hay lẽ đạo phải là những điều giúp chúng ta biết sống thế nào đẹp ý Đức Chúa Trời.

Bê trách sửa trị lỗi lầm của chúng ta: Giống như lời Phao-lô nhắc nhở Ti-mô-thê, thì Phi-e-rơ cũng nói cùng tư tưởng rằng Lời Chúa là ngọn đèn mang ánh sáng dội vào nơi tối tăm (2 Phi-e-rơ 1:19). Ý ông nhắc đọc giả rằng Kinh Thánh hướng dẫn cho chúng ta phải sống thế nào và Kinh Thánh dạy cho chúng ta gì là phải và gì là trái.

Thế nào để được cứu: Phao-lô nói rằng Kinh Thánh khiến chúng ta được trọn vẹn để làm việc lành và Kinh Thánh hướng dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Giê-su. Bởi vì sự cứu rỗi đặt nền móng trên niềm xác tín rằng Đức Chúa Giê-su đã chết thay cho tội lỗi chúng ta.

TỰ TƯỜNG BỒ TÚC:

“Nhiệm vụ đầu tiên và cao nhất của một người có suy nghĩ và lý trí là biết học hỏi từ Kinh Thánh chân lý là gì. Sau đó, người ấy phải bước đi trong ánh sáng của chân lý ấy và khuyến khích người khác làm theo. Chúng ta phải mỗi ngày nghiên cứu Kinh Thánh và cân nhắc mọi ý nghĩ. Và chúng ta nên học cách thức một câu có thể được sử dụng để giải thích câu khác. Với sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời chúng ta có thể hình thành ý kiến của mình cho chính mình. Tại sao? Bởi vì chúng ta sẽ phải trả lời cho chính mình trước mặt Chúa.

“Các lễ thật mà Kinh Thánh trình bày tỏ tưởng đã bị bao phủ trong nghi ngờ và bóng tối bởi những người có học vấn. Những người này làm như mình có trí tuệ tuyệt vời. Nhưng họ dạy rằng Kinh Thánh có một ý nghĩa huyền bí không thể hiểu được. Những người đó là những giáo sư giả. Họ là một tầng lớp mà Đức Chúa Giê-su đã tuyên bố: “Các người lầm lẫn bởi vì các người không biết Kinh Thánh (Cựu Ước). Và các người không biết được quyền năng của Đức Chúa Trời” (Mác 12:24). Lời của Kinh Thánh phải được giải thích theo ý nghĩa rõ ràng như được viết, trừ khi một biểu tượng hoặc chữ tượng hình được dùng. Đấng Christ đã ban lời hứa: “Đạo lý của ta chẳng phải bởi ta, nhưng bởi Đấng đã sai ta đến. Nếu ai khứng làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì sẽ biết đạo lý ta có phải là bởi Đức Chúa Trời, hay là ta nói theo ý ta” (Giăng 7:16, 17).” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thiên Ác Đấu Tranh* (trang 598, 599 của bản Anh ngữ).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Cho biết các qui luật quan trọng cần có khi muốn nghiên cứu Kinh Thánh thật tận tường?
2. Ông Martin Luther đã viết, “Kinh Thánh là ánh sáng của chính nó.” Ông muốn nói rằng không có sự mâu thuẫn hay trái ngược nhau giữa các sách của Thánh Kinh. Phần này có thể được dùng để giúp chúng ta hiểu một phần khác rõ ràng hơn. Cho biết vài thí dụ mà bạn có thể tìm thấy về quy luật này?
3. Giả thử có người hỏi bạn làm sao nghiên cứu Kinh Thánh lại giúp thắt chặt mối tương giao của bạn với Chúa. Thì câu trả lời của bạn là gì?